

Komentář:

Abstrakt není strukturovaný, popisuje, co obsahuje bakalářské práce, což se dále opakuje v Úvodu i Závěru.

Podle mého názoru některé odborné výrazy nemusely být v uvedeném výčtu, např. afunkce, multiorgánové apod.

V bakalářské práci jsou stanoveny tři cíle: zjistit celkový psychický stav pacientů po amputaci dolní končetiny, zjistit problematiku rodičovství u pacientů po amputaci dolní končetiny, zjistit problematiku začlenění zpět do pracovního procesu u pacientů po amputaci dolní končetiny. Zjistit celkový psychický stav pacientů je spíše úkol pro psychologa, ale jak se dočítám dál, autorka dotazem zjišťovala, jak pacienti psychicky zvládli amputaci končetiny a jak se přitom cítili psychicky. Toto však se zjišťuje jedinou otázkou č. 5. Problém vidím v tom, že se otázka ptá na dva odlišné fenomény, jak pacienti zvládli situaci a jak se při ní cítili. Z dalších dvou cílů mělo být vypuštěno slovo „problematika“.

Autorka popsala rešeršní strategii. Není mi jasné, z jakého důvodu použila ke zpracování pouze jeden odborný článek. Je to škoda, neboť čerpala z knih poněkud staršího data (např. 2005), a v práci tedy chybí nové poznatky. V podkapitole 1.2 autorka čerpá ze zdroje z roku 2009 a počet amputací v ČR vztahuje k němu, což je neaktuální. Daleko vhodnější by bylo získání nejnovějších dat ze statistických analýz ÚZIS (Ústav zdravotnických informací a statistiky). Je možné, že situace dnes je trochu jiná i v indikacích k amputacím, kde je ovšem též použita starší literatura (2005, 2008). Pozornost není věnována rehabilitaci po amputaci dolní končetiny. Autorka popsala vývojové etapy člověka z psychologického hlediska (s. 24–25), ale z textu nevyplývá, jak se tyto etapy vztahují k amputaci končetin. V práci se vyskytuje pojem „pacient/klient“, někde je uveden pouze pacient. Není mi jasné, co tím chtěla autorka vyjádřit.

Cíle průzkumu jsou formulovány jako průzkumné otázky, nejsou uvedeny hypotézy. V metodice průzkumu není uvedeno, zda vrchní sestry, které zřejmě předávaly dotazníky respondentům-pacientům, byly poučeny autorkou průzkumu. Není též jasné, jak se na distribuci dotazníků podílely staniční sestry, zda je přímo předávaly pacientům. Dotazníky zřejmě distribuovaly i tzv. převazové sestry, což není odborný název. Není uvedeno, zda staniční a „převazové“ sestry byly patřičně poučeny, pokud předávaly dotazníky pacientům. Socio-demografické údaje zkoumaného souboru jsou uvedeny na s. 38 a zopakovány na s. 39–41. V otázce na věk, je respondentům nabídnuta stejná varianta (40 let) v obou nabízených možnostech. Chybí (nebo jsem to nenašla), jací pacienti byli vybráni, lépe řečeno, jaká kritéria byla stanovena pro jejich výběr. V doporučeních pro praxi se hovoří o pacientech